

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ nhật, ngày 02/04/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II : NÓI RÕ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ” (PHẦN HAI)

Bài hôm nay Hòa Thượng nhất mạnh về việc “**phát tâm Bồ Đề và một lòng chuyên niệm**” của hành giả Tịnh Độ. Tâm Bồ Đề là tâm lợi ích, tâm phục vụ chúng sanh. Mỗi hành giả Tịnh Độ phải chuẩn bị cho mình những hành trang để chúng ta tự đi trên hành trình của mình như phước báu, Tín – Nguyện – Hạnh. Phật Bồ Tát chỉ dạy bảo còn chính chúng ta phải tự nỗ lực. Chúng ta khởi tâm động niệm vì chúng sanh còn việc cơm gạo, áo tiền, ngày nào chúng ta vãng sanh thì Phật sẽ lo. Chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác giống với tâm của Phật thì mọi việc trong cuộc sống của chúng ta sẽ do Phật A Di Đà an bài. Chúng ta làm chưa đúng lời dạy của Phật mà chúng ta ỷ lại, nương nhờ vào Phật thì chúng ta đã đặc biệt sai! Những người học Phật ỷ lại, nương nhờ nên họ đã làm hoen ố đi hình ảnh người học Phật.

Ngày trước, khi tôi đi Singapore tham gia pháp hội của Hòa Thượng, tôi thấy mọi người nói rằng, Phật tử Việt Nam rất tùy tiện trong việc ăn uống, đứng ngồi, nói chuyện. Khi tôi đi chung thang máy với một nhóm người Việt Nam, tôi nhắc họ chú ý giữ gìn chuẩn mực để không làm ảnh hưởng đến hình ảnh của Phật tử Việt Nam. Ban tổ chức rất đúng hẹn, họ luôn đến trước thời gian đón các đoàn nhưng đoàn của người Việt Nam thường ra trễ 15 phút. Sau khi họ biết tôi là người dịch đĩa Hòa Thượng, một tuần sau đó, buổi trưa và buổi chiều họ nhờ tôi đến chia sẻ pháp cho họ. Chúng ta phải giữ gìn hình tượng của người học Phật, hình tượng cho cư dân của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta đừng để người khác nói: “*Người niệm Phật mà như thế này à!*”.

Chúng ta có thành tựu hay không thì chúng ta có thể tự cảm nhận được. Có người hỏi Hòa Thượng là họ có thể vãng sanh không. Hòa Thượng nói: “**Việc này đâu cần phải hỏi tôi, mọi người phải tự biết!**”. Chúng ta quán sát sau khi chúng ta niệm Phật thì chúng ta đã giảm được bao nhiêu phần trăm “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”? Việc niệm Phật cầu vãng sanh là việc hệ trọng nhất thì chúng ta lại thường lơ là, chúng ta vẫn khởi tâm vì cái ta, cái của ta.

Người xưa nói: “**Việc tốt không bằng không việc gì!**”. Nếu “*việc tốt*” mà làm chúng ta phiền não, khởi phân biệt, chấp trước thì đó là việc không tốt. Nếu chúng ta không có việc gì mà chúng ta không khởi phân biệt, chấp trước, chúng ta giữ được tâm bình lặng niệm Phật thì đây là việc tốt. Hòa Thượng nói: “**Việc tốt lắm giày vò**”. Người thế gian

nhìn thấy chúng ta bị giày vò nhưng trong bản thân chúng ta không thấy như vậy vì chúng ta không dính mắc, chấp trước.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Bất kiến thế gian quá**”. “**Bất kiến thế gian quá**” nghĩa là không thấy lỗi thế gian, chúng ta minh tường, thấu đạo mọi việc nhưng chúng ta không dính mắc, chấp trước trong tâm. Nếu chúng ta thắc mắc: “*Tại sao người như vậy lại phạm lỗi như vậy!*”, “*Tại sao người này tham như vậy!*”... Thì đó là chúng ta đã chấp trước.

Trong “**Kinh Địa Tạng**” Phật nói: “**Chúng sanh Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm đều là ác**”. Người thế gian vốn dĩ là ác vì họ vẫn đang bị tập tánh chi phối. Họ đã quen mất đi “*tự tánh*” từ rất lâu, “*tập tánh*” đã có từ rất lâu nên “*tập tánh*” đã trở thành bản chất. Người ta làm sai là việc rất tự nhiên, chúng ta có thể tha thứ. Cho dù là người cùng hung cực ác thì chúng ta cũng có thể tha thứ. Sau khi họ phải chịu tất cả sự trừng phạt thì họ vẫn có thể nhận ra lỗi lầm của mình. Nhà Phật nói: “**Phật thị môn trung bất xả nhất nhân**”. Trong nhà Phật không xả bỏ bất cứ một ai. Nếu họ là người xấu thì hiện tại, chúng ta có thể không gặp gỡ họ, chúng ta làm như vậy để họ tự phản tỉnh, nếu một ngày họ nhận ra lỗi thì chúng ta vẫn sẽ tiếp nhận họ.

Đề Bà Đạt Đa nhiều lần hại Phật, có lần ông đã lăn đá ở trên núi xuống để hại chết Phật. Nhưng sau này, khi ông đọa lạc, ông hướng tâm đến Phật, Phật vẫn đến nói pháp cho ông nghe. Nhà Phật cũng nói: “**Phật Bồ Tát vô địch nhân**”. Phật Bồ Tát không có người đối đầu. Dù người khác có tâm đối đầu với Phật Bồ Tát thì các Ngài vẫn dùng một mảng tâm chân thành với họ.

Trên “**Kinh Kim Kang**”, Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “**Nhược chân tu đạo nhân, bất kiến thế gian quá**”. Nếu là người chân thật tu hành thì không thấy lỗi thế gian. Trên “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nhắc chúng ta: “**Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm**”. “**Tâm Bồ Đề**” là tâm phục vụ, tâm làm lợi ích chúng sanh. Hòa Thượng nói: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”. “**Việc tốt**” là việc lợi ích cho chúng sanh, cho cộng đồng. Người làm mọi việc với tâm cảnh này là người chân chính học Phật! Nếu chúng ta bỏ ra một chút mà chúng ta cho rằng người này phải mang ơn mình, người này phải làm việc cho mình, nếu họ đi phục vụ người khác thì chúng ta cho rằng họ là kẻ vong ân thì chúng ta đã sai rồi! Chúng ta tổ chức các lớp học, các khóa đào tạo hoàn toàn miễn phí, chúng ta không cho rằng họ học xong thì họ sẽ phải phục vụ cho chúng ta. Nếu chúng ta có tâm cảnh, họ học xong, họ đi phục vụ ở nơi khác cũng tốt thì chúng ta mới là người chân thật học Phật!

Có người cho rằng chúng ta là “*vác tù và hàng tổng*”, chúng ta đi làm việc của người thì chúng ta sẽ không có gì để sống. Đây là tâm cảnh của người thế gian, Phật Bồ Tát không có tâm niệm này. Chúng ta toàn tâm toàn lực vì người khác lo nghĩ thì người khác cũng toàn tâm toàn lực vì chúng ta mà lo nghĩ. Hòa Thượng nói một cách mạnh

mê: “*Người thế gian có vô tình, vô nghĩa hết thì Phật Bồ Tát cũng đến báo ơn cho chúng ta!*”. Phật Bồ Tát sẽ đến để thay chúng sanh báo ân! Chúng sanh không biết tri ân, báo ân thì Phật Bồ Tát sẽ đến tri ân, báo ân để làm gương cho chúng sanh. Chúng ta là những người học Phật, những người học chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta phải thay đổi cách nghĩ, cách nói, cách làm của chúng ta bằng cách nghĩ, cách nói, cách làm của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Chúng ta phải phát tâm Bồ Đề giống như các Ngài.

Hàng ngày, chúng ta nói phát Tâm Bồ Đề nhưng chúng ta vẫn đang làm vì ta, vì cái của ta. Chúng ta cảm thấy mệt mỏi, cảm thấy lương của chúng ta thấp là chúng ta đã đang nghĩ vì ta. Chỉ cần một ý niệm nhỏ “*vì ta*” thì Tâm Bồ Đề của chúng ta đã bị thui chột. Chúng ta đã từng phát Tâm Bồ Đề nhưng chúng ta khởi lên ý niệm “*tự tư tự lợi*”, được mất, thành bại, thì Tâm Bồ Đề của chúng ta đã thui chột. Chúng ta sống trong đạo giải thoát nhưng chúng ta không được giải thoát, chúng ta sống trong đạo an vui mà chúng ta không được an vui! Nhiều người cho rằng họ đã bị lừa nên họ bỏ đi. Chúng ta không thật làm thì chúng ta không thật có kết quả!

Phật dạy chúng ta: “***Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm***”. Một ngày chúng ta niệm 10.000 câu Phật hiệu nhưng chúng ta không phát Tâm Bồ Đề thì chúng ta không thể thành công. Chúng ta phát Tâm Bồ Đề mà chúng ta không một lòng chuyên niệm thì chúng ta cũng không thành công. Hai việc này phải tương bổ, tương thành. Nhiều người đến với Phật pháp với tâm cảnh rất nhẹ nhàng, chúng ta cảm thấy Phật pháp phức tạp vì chúng ta chấp vào những giả ảnh, hình tướng không thật.

Khi Bồ Tát Di Lặc thị hiện ở thế gian, Ngài thường xách trên vai một chiếc túi, khi mọi người hỏi Ngài: “*Nên tu hành như thế nào?*” thì Ngài đã thị hiện, buông chiếc túi đó xuống đất. Khi mọi người hỏi: “*Nên dụng tâm như thế nào?*” thì Ngài lại xách túi lên đi tiếp mà không nói câu nào! Ngài thị hiện “*buông túi*” là khuyên chúng ta buông bỏ tất cả tập khí, phiền não như “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Ngài thị hiện “*xách túi*” là để khuyên chúng ta phải gánh vác, phải phục vụ chúng sanh, tận tâm tận lực vì người. Phật pháp dạy chúng ta như vậy mà nhiều người học Phật lại trở thành “*tự tư tự lợi*”! Chúng ta thường cảm thấy bị thua thiệt, bị oan ức nên chúng ta muốn giải thích, đòi lại công bằng.

Hòa Thượng nói: “***Các pháp môn của nhà Phật đều xây dựng trên nền tảng Tâm Bồ Đề. Không luận là chúng ta tu pháp môn nào, khi chúng ta phát được Tâm Bồ Đề thì chúng ta đều sẽ có thành tựu. Người niệm Phật phát được Tâm Bồ Đề thì nhất định sẽ vãng sanh. Người niệm Phật không thể vãng sanh là do họ không có Tâm Bồ Đề. Chúng ta chỉ một lòng chuyên niệm mà chúng ta không có Tâm Bồ Đề thì chúng ta không thể vãng sanh***”.

Trước năm 2000, mọi người cho rằng thời điểm tận thế sắp đến, khi đó tôi đang chuyên tâm dịch Kinh. Một hôm, có một người học trò thắc mắc, vì sao tôi chỉ dịch Kinh mà

tôi không niệm Phật vì niệm Phật mới có thể vãng sanh. Tôi nói: “*Vậy thì con vãng sanh trước đi, Thầy còn đang bận dịch bộ Kinh này! Nếu Thầy không dịch thì con đâu có bộ “Tư Lương Tịnh Độ” để học để con thi đỗ!*”. Học trò của tôi trầm ngâm suy nghĩ: “*Vậy thì để con vãng sanh trước rồi con trở lại đón Thầy!*”. Chúng ta toàn tâm toàn lực làm việc vì chúng sanh cũng là chúng ta niệm Phật.

Hòa Thượng từng dẫn chúng, ông Lý Mộc Nguyên bận làm việc chúng sanh đến mức ông không có thời gian ăn, ngủ. Hòa Thượng nói: “*Người như vậy thì chỉ cần một ngày niệm một vài câu Phật hiệu thì đã tương ưng với Phật!*”. Hòa Thượng từng nhiều lần nhắc: “*Chúng ta phải dạy mọi người về chuẩn mực đạo đức làm người. Nếu chúng ta không dạy họ thì 10 năm, 20 năm nữa chúng ta nói người khác cũng không nghe!*”. Ngày trước, tôi nói với một người có tài chính và sự ảnh hưởng là: “*Chúng ta tu hành, chúng ta đối trị ba nghiệp của thân, khẩu, ý bằng “Thập Thiện Nghiệp Đạo”. Chúng ta phải đối nhân xử thế bằng chuẩn mực của người xưa đó là cuốn “Phép tắc người con”*”. Khi nghe tôi nói xong, họ nói: “*Thôi, huynh đừng xen tạp, huynh về chuyên tâm dịch Kinh đi!*”. Sau đó, tôi không còn chuyên tâm dịch Kinh nên tôi không được họ hỗ trợ nữa. Hòa Thượng nói: “*Việc tốt lắm dầy vò!*”.

Phật A Di Đà, Phật Thích Ca Mâu Ni, tất cả chư Phật đều tận tâm tận lực ở trong tất cả cõi nước để làm lợi ích chúng sanh, chúng ta làm việc lợi ích cộng đồng chính là chúng ta làm việc của Phật. Chúng ta làm việc của Phật chính là chúng ta dụng được tâm của Phật, tâm này chính là Tâm Bồ Đề. Chúng ta dùng Tâm Bồ Đề niệm Phật thì chúng ta sẽ tương ưng ngay với Phật!

Hòa Thượng nói: “*Nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì một ngày, chúng ta niệm 10.000 câu Phật hiệu thì cũng chỉ “đau mồm rát họng cũng uống công”, bởi vì tâm tịnh thì cõi nước tịnh. Tâm chúng ta tịnh thì chúng ta mới có thể vãng sanh*”. Chúng ta phải toàn tâm toàn lực vì chúng sanh lo nghĩ, không vì mình. Có những người cho rằng, chúng ta không vì mình thì chúng ta sẽ không thể vãng sanh mà sẽ “*vãng lai*”. Ngày trước, khi tôi đi chia sẻ về giáo dục Thánh Hiền thì nhiều người cản trở vì họ muốn tôi chỉ niệm Phật cầu vãng sanh. Hiện tại, tôi đã chia sẻ được giáo dục chuẩn mực của người xưa, tôi cũng đã học xong 1200 chuyên đề còn những người chuyên tâm niệm Phật thì họ vẫn chưa vãng sanh và cũng chưa làm được việc gì lợi ích chúng sanh. Chúng ta phải quán sát xem chúng ta đã có Tâm Bồ Đề chưa! Nếu chúng ta chỉ một lòng chuyên niệm mà chúng ta không có Tâm Bồ Đề thì chúng ta đã làm sai lời dạy trên “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, đó là: “*Phát Tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm*”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!